

ΦΩΤΗΗ ΑΥΤΩ ΚΥΡΙΩ

ΕΤΟΣ 52ον

21 Νοεμβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2686)

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩΣΕΩΣ

*«Μαρίαν δέ τήν αγαθήν μερίδα ἐξελέξατο,
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς»*

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει σήμερα τήν εἴσοδο τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῆς Παναγίας μας, στά Ἅγια τῶν Ἀγίων. Γράφει, μέ ἀφορμή τή σημερινή θεομπτορική ἐορτή, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «Ἐπειδή ἡ Παναγία εἶχε ἔνοικη τή θεοειδῆ χάρη παραπάνω ἀπό ὄλους, ἔπρεπε νά τήν ἀξιώσει τό ἀνώτερο ἀπό ὄλους, νά τήν εἰσαγάγει στά ἅγια τῶν ἁγίων καί... δέν εἰσῆχθηκε ἀπλῶς καί μόνο στά ἅγια τῶν ἁγίων, ἀλλῆ καί κατά κάποιον τρόπο παραλήφθηκε ἀπό τό Θεό σέ συνοίκηση μέ Αὐτόν γιά ὄχι ὀλίγα ἔτη· ὥστε ἔτσι στόν κατάλληλο καιρό ν' ἀνοιχθοῦν οἱ οὐράνιες μονές καί νά δοθοῦν γιά αἰδία κατοικία σέ ὄσους πιστεύουν στήν παράδοση γέννα τῆς... Ἔτσι λοιπόν καί γι' αὐτούς τοὺς λόγους ἀπετέθη δικαίως σήμερα στά ἅγια ἄδυστα σάν θησαυρός τοῦ Θεοῦ ἡ κόρη πού ἐξελέγη ἀνάμεσα στοὺς ἐκλεκτοὺς ἀπό αἰῶνες, πού ἀναδείχθηκε ἁγία τῶν ἁγίων, ...».

Ὑπουργός τῆς Οἰκονομίας

Ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ Παναγία, «δικιόννησε» καί «ὑπουργησε» στό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου διά τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου καί τῆς θεώσεως τῆς ἀνθρώπινος φύσεως. Γι' αὐτό καί τό πρόσωπο καί ἡ ἀποστολή τῆς Παρθένου Μαρίας μένουν μετέωρα καί ἀκατανόητα, ἐάν δέν συνδεθοῦν μέ τό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας. Ἡ Θεοτόκος δέν ἐνεργεῖ καί δέ δοξάζεται αὐτονομημένα καί ἀνεξάρτητα ἀπό τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα Χριστό.

Γιά τή συμβολή τῆς Παρθένου Μαρίας στήν ἐκπλήρωση τοῦ σχεδίου τῆς Οἰκονομίας, δικαιολογημένα ἀποδίδεται τιμή, δόξα καί ὕμνος στήν «ἐχουσα τά δευτερεῖα τῆς Ἁγίας Τριάδος» (Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), τό σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, τό κατοικτήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆ Μητέρα τοῦ «δευτέρου ἀνθρώπου τοῦ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ» τῆ Μητέρα τοῦ «ἐσχάτου Ἀδάμ», τοῦ «καινοῦ ἀνθρώπου», τήν ἀληθινή κατὰ σάρκα Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Στήν ὀρθόδοξη πίστη τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό «χάραγμα» καί τό «σκῆπτρον τῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28)

Μάρθα, μεριμνᾷς περι πολλὰ· ἐνός δέ ἐστί χρεία.

*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνή δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περι πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περι πολλὰ· ἐνός δέ ἐστί χρεία. **Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.*

Ἄρθοδοξίας» (Ἅγιος Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως). Καὶ ἐνῶ «γυναῖκες φέγονται ἄπειροι καὶ ἀνθρωποτόκοι ἀμέτρητοι καὶ παρθένοι μύρια πληεῖσαι καὶ Μαρῖαι εἰσὶ» γιὰ τὴν ὀρθόδοξη παράδοση καὶ ζωὴ, «κυρίως καὶ ἀληθῶς, μόνον καὶ ἰδιώτατον καὶ κυριώτατον καὶ σημαντικώτατον ἐστὶ τῇ ἁγίᾳ ἀχράντῳ καὶ ἀειδόξῳ Παρθένῳ ὄνομα τὸ Θεοτόκος» (Λεοντίου Βυζαντίου, Κατὰ Νεστοριανῶν). Ἐμεῖς κατανοώντας τὴ σημασίαν τῆς σωτηρίας πού μᾶς ἐτοιμάσθηκε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀποδίδουμε μὲ ὅλην τὴ δύναμίν μας τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὸν ὕμνον καὶ ἀναφωνοῦμε μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶ: «Πραγματικά, ἂν ἡ εὐγνώμων γυναῖκα πού ἀναφέρεται στό σημερινὸ εὐαγγέλιον, μόλις ἄκουσε γιὰ λίγο τοὺς σωτηριώδεις λόγους τοῦ Κυρίου, ἀπέδωσε τὸ μακαρισμὸ καὶ τὴν εὐχαριστίαν στὴ Μντέρα Αὐτοῦ, ὑψώνοντας τὴ φωνὴν της ἀπὸ τὸν ὄχλον καὶ φέγοντας πρὸς τὸ Χριστό: «καλιότυχη εἶναι ἡ κοιλία πού σ' ἐβάστασε καὶ οἱ μαστοὶ πού ἐθήλασες» (Λουκ. 11, 27), ἐμεῖς πού ἔχουμε κοντὰ μας γραμμένα ὅλα τὰ λόγια τῆς αἰώνιας ζωῆς, καὶ ὄχι μόνο τὰ λόγια, ἀλλὰ καὶ τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἔγερση τῆς φύσεώς μας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀνάληψή της ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανόν, καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἐππηγελημένην σ' ἐμᾶς ἀθάνατην ζωὴν καὶ ἀμετάτρεπτην σωτηρίαν, πῶς δὲ θ' ἀνυμνήσουμε καὶ μακαρίσουμε ἀδιαλείπτως τὴ Μντέρα τοῦ Χορηγοῦ τῆς σωτηρίας, τοῦ Δοτήρος τῆς ζωῆς;...».

Ἡ ἀνταλλαγή τῶν εἰσοδίων

Ἡ εἰσοδος στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, δηλαδή τὴν Ἐκκλησίαν, μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μόνο μὲ τὴν πίστη στὸ Χριστό. Καὶ εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆσῃ νὰ ὑψώσουμε τὴν καρδιά καὶ τὴ διάνοιά μας ἐκεῖ, στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὅπου ὁ Χριστὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιόν Του. Ἔτσι θὰ ἐορτάσουμε τὴν εἰσοδὸν μας στὴ ζωὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴν μας, γιὰ νὰ γίνουμε κληρονόμοι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν πού μᾶς χάρισε ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστός.

† Ο Φ. Α.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς ἓνα χωριό. Μία γυναῖκα, πού ὠνομάζετο Μάρθα, τόν ὑποδέχθηκε εἰς τό σπίτι της. Αὐτή εἶχε ἀδελφήν πού ὠνομάζεται Μαρία, ἡ ὁποία ἐκαθότανε κοντά εἰς τά πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί ἄκουε ὅσα ἔλεγε. Ἄλλ' ἡ Μάρθα ἦτο ἀπσοχλημένη μέ πολλήν ὑπηρεσίαν καί ἐπλησίασε καί εἶπε, «Κύριε, δέν σέ μέλει πού ἡ ἀδελφή μου μέ ἄφησε μόνην νά ὑπηρετῶ; Πές της λοιπόν νά μέ βοηθήσῃ». Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη, «Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καί ἀνψυχεῖς διὰ πολλά πράγματα, ἀλλ' ἓνα πρᾶγμα εἶναι ἀναγκαῖον. **Ἡ Μαρία ἐδί-
λεξε τήν καλήν μερίδα, ἡ ὁποία δέν θά τῆς ἀφαιρεθῆῃ**». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, κάποια γυναῖκα ἀπό τόν κόσμον ἐφώνησε καί τοῦ εἶπε, «Μακαρία ἡ κοιλιὰ πού σ' ἐβάσταξε καί οἱ μαστοί πού ἐθήλασες». Αὐτός δέ εἶπε, «Μακάριοι μᾶλλον εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀκούουσιν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί τόν φυλάττουσιν».

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πρότυπον καί ὑπογραμμός τῶν πιστῶν εἶναι ἀναμφιβόλως καί ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Καί διὰ τήν σύγχρονον νεολαίαν ἔχει νά ἀπευθύνῃ πολύτιμον μήνυμα διὰ τῶν «Εἰσοδίων» Αὐτῆς.

Εὐσεβῆς εὐχή (τάξιμον) τῶν γονέων Τῆς Ἰωακείμ καί Ἄννης Τήν ἔφερεν εἰς τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ, διὰ πλήρη καί τελείαν καί ὀλοκληρωτικήν πρός Αὐτόν ἀφιέρωσιν.

Ἄς μή ἐκπλήττωνται καί ἄς μή δυσανασχετοῦν ὅσοι δέν μποροῦν νά κατανοήσουν καί νά ἐπιδοκιμάσουν τήν ἀφιέρωσιν νέων ἀνθρώπων εἰς τόν Θεόν καί τά «ἀγαπητά σκηνώματα» Αὐτοῦ (Ψαλ. 83,1). Ἀφ' ὅτου ἡ ἀειμακάριστος καί παναμώμητος Παρθένος Μαρία εἰσηλθεν εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων –εἰς τόν μοναδικόν καί περίλαμπρον Ναόν τῶν Ἱεροσολύμων–καί ἐν συνεχείᾳ προσέφερεν ὀλοψύχως τόν Ἐαυτόν Τῆς εἰς τήν διάθεσιν τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ἐσημειώθησαν –καί γίνονται συνεχῶς– ἀλλεπάλληλοι καί ἀτελεύτητοι ἀφιερώσεις πολλῶν καρδιῶν –μάλιστα δέ νεανικῶν– εἰς τά ἔργα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

(Ἀπό τό βιβλίον τῶν ἐκδόσεών μας ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ)

21 Νοεμβρίου 2004: ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: -- Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ὅ,τι ἰσχύει γιά τήν πρεσβεία τῆς Θεοτόκου, ἰσχύει καί γιά τήν πρεσβεία τῶν Ἁγίων. Ἡ Παναγία καί οἱ Ἅγιοι εἶναι ζωντανά μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἔχουν μέσα τους τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ἐν Αὐτοῖς ζώντος Ἁγίου Πνεύματος, καί δέχονται τίς προσευχές τῶν χριστιανῶν καί πρεσβεύουν ὑπέρ ἡμῶν πρός τόν Κύριο, ὅπως ἡ πείρα τοῦ ὀρθόδοξου λαοῦ μας τό ἔχει διδάξει, καί ἀπαντοῦν στίς προσευχές μας. Μέσα στήν Ἐκκλησία μας ζοῦμε μαζί μέ τήν Παναγία καί τοὺς Ἁγίους μας· αὐτή εἶναι ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐμπειρία μας.

Οἱ περισσότεροι αἵρετικοί ἰσχυρίζονται ὅτι δέν υπάρχουν ἅγιοι. Ἀλλά εἶναι σάν νά λέγουν ὅτι δέν υπάρχει ὁ Χριστός ἢ ὅτι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει μέλη. Ἀλλά αὐτό δέν τό λέει ἡ Ἐκκλησία καί γι' αὐτό δέν τό λέει καί ἡ Γραφή.

Οἱ αἵρετικοί λένε ὅτι οἱ Ἅγιοι δέν μποροῦν νά κάνουν θαύματα. Ὁ Χριστός ὁμως εἶπε ὅτι αὐτός πού πιστεύει σ' Ἐκεῖνον, θά κάνει τά ἔργα πού Ἐκεῖνος ἔκανε καί μεγαλύτερα μάλιστα ἀπό αὐτά.

Ὅλη ἡ τιμή πού προσφέρουμε στήν Παναγία καί τοὺς Ἁγίους ὄχι μόνο δέν ἀντιστρατεύεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλά ἀντίθετα εἶναι πραγματοποίηση τῆς υπόσχεσής Του: «Ἐγώ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ καί τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω». Ὑπόσχεση πού ξεκινᾷ ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη (Παρ. ν' 17, Α' Βασ. β' 30).

Νομίζω ὅτι γιά κάθε καλοπροαίρετο δέν χρειάζονται περισσότερα γιά νά κατανοήσει τήν ἀλήθεια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὄρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>